

opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Jerozolimie dnia 22 maja 1991 r., dokonane zostały

przewidziane w tym artykule notyfikacje i w związku z tym powyższa umowa weszła w życie dnia 30 grudnia 1991 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Makarczyk*

126

KONWENCJA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

podpisana w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 czerwca 1991 r. została podpisana w Seulu Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

KONWENCJA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Korei, pragnąc zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i w celu dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza konwencja ma zastosowanie do osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy konwencja

1. Do podatków, których dotyczy konwencja, należą:

a) w Polsce:

- (i) podatek dochodowy,
- (ii) podatek od wynagrodzeń,
- (iii) podatek wyrównawczy,
- (iv) podatek dochodowy od osób prawnych,
- (v) podatek rolny
(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w Korei:

- (i) podatek dochodowy,
- (ii) podatek dochodowy od osób prawnych,
- (iii) podatek mieszkaniowy
(zwane dalej „podatkami koreańskimi”).

2. Niniejsza konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju, które będą wprowadzane po podpisaniu niniejszej konwencji obok lub w miejsce istniejących podatków. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich odpowiednich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, włącznie z obszarem poza jej morzem terytorialnym, na którym z mocy prawa polskiego i zgodnie z prawem międzynarodowym mogą być sprawowane suwerenne prawa Polski w odniesieniu do dna morskiego i jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych,
- b) określenie „Korea” oznacza terytorium Republiki Korei, w tym wszelki obszar przyległy do morza terytorialnego Republiki Korei, który zgodnie z prawem międzynarodowym został lub który może być określony na mocy ustawodawstwa Republiki Korei jako obszar, na którym Republika Korei może sprawować suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego, podglebia i ich zasobów naturalnych,

- c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polskę i Koreę,
- d) określenie „podatek” oznacza odpowiednio podatek polski lub podatek koreański,
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenie osób,
- f) określenie „spółka” oznacza osobę prawną lub jakąkolwiek inną jednostkę, którą dla celów opodatkowania traktuje się jako osobę prawną,
- g) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie,
- h) określenie „obywatele” oznacza:
 - (i) wszystkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa,
 - (ii) wszystkie osoby prawne, spółki jawne i stowarzyszenia utworzone na podstawie prawa obowiązującego w Umawiającym się Państwie,
- i) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek lub samolot będący w zarządzie przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem wypadków, gdy statek lub samolot jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie,
- j) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - 1) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - 2) w przypadku Korei — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie nie zdefiniowane w niniejszym artykule ma takie znaczenie, jakie ono posiada zgodnie z prawem danego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę naczelnego lub głównego biura, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie w odniesieniu do dochodu pochodzącego jedynie ze źródeł w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się

Państwach, to status tej osoby będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych),
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zazwyczaj przebywa,
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem,
- d) jeśli miejsca zamieszkania tej osoby nie można ustalić zgodnie z postanowieniami liter a), b) lub c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 niniejszego artykułu osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się jej miejsce rzeczywistego zarządu. W razie wątpliwości właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat;
- f) kopalnię lub źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych.

3. Miejsce budowy, montażu lub miejsce prac instalacyjnych stanowi zakład, jeśli trwa dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na powyższe postanowienia niniejszego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa,

- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów, stanowiących własność przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania,
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów, stanowiących własność przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa,
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek innej działalności o charakterze przygotowawczym albo pomocniczym dla przedsiębiorstwa,
- f) utrzymywania stałych placówek wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że ogólna działalność tych placówek wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa dla przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w jednym z Państw w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to w tym Państwie zwykle wykonuje, uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, którą osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które — gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki — nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień wyżej wymienionego ustępu.

6. Nie będzie się uważać, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Państw, tylko z tego powodu, że wykonuje ono tam czynności przez maklera, komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w jednym z Państw kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z rolnictwa i leśnictwa), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nierucho-

meo, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące własności gruntów, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki, barki oraz samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienie ustępu 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie wydatków ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, pochodzące z eksploatacji statków lub samolotów w komu-

nikacji międzynarodowej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienie ustępu 1 niniejszego artykułu ma również zastosowanie do zysków osiągniętych z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie albo w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

3. W zakresie eksploatacji statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej, utrzymywanej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, przedsiębiorstwo Polski będzie zwolnione w Korei od podatku od wartości dodanej, a przedsiębiorstwo Korei będzie również zwolnione od każdego podatku podobnego do podatku od wartości dodanej, jaki może być wprowadzony w przyszłości w Polsce.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio bądź pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i drugim wypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże dywidendy te mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendę ma swoją siedzibę, ale podatek tak wymierzony nie może przekroczyć:

- a) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli właścicielem jest spółka (inna niż spółka jawna), która bezpośrednio posiada przynajmniej 10% kapitału w spółce, która wypłaca dywidendy,
- b) 10% kwoty dywidend brutto we wszystkich innych przypadkach.

Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki od zysków, z których są wypłacane dywidendy.

3. Użyte w niniejszym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochody z akcji, akcji w kopalnictwie, akcji człon-

ków-założycieli lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochody z innych udziałów w spółce, które według ustawodawstwa Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są traktowane w ten sam sposób dla celów opodatkowania jak wpływy z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki placującej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim wypadku i w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w jednym Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2:

- a) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie i należne Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa, w tym jednostce terytorialnej lub władzy lokalnej albo bankowi centralnemu tego drugiego Umawiającego się Państwa, będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie,
- b) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie w związku z pożyczkami lub kredytami udzielonymi lub gwarantowanymi:

— w przypadku Polski — przez Bank Handlowy SA w Warszawie,

— w przypadku Korei — przez Export-Import Bank of Korea i Korea Development Bank

i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie,

- c) odsetki wypłacane w związku ze sprzedażą na kredyt wszelkiego wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego albo wypłacane w związku ze sprzedażą na kredyt wszelkich produktów przez jedno przedsiębiorstwo drugiemu przedsiębiorstwu będą podlegały opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym beneficjent ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Użyte w niniejszym artykule określenie „odsetki” oznacza dochód z wszelkiego rodzaju roszczeń zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochód od gwarancji rządowych, dochód z obligacji i listów zastawnych, włączając premie i nagrody związane z takimi gwarancjami, obligacjami i listami zastawnymi.

5. Postanowień ustępów 1, 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, niezależnie od tego, czy ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie czy nie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i takie odsetki są wypłacane przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki te powstają w Państwie, w którym zakład lub stała placówka są położone.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności te mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorcą tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych należności.

3. Użyte w niniejszym artykule określenie „należności licencyjne” oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla telewizji i radia), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, zależnie od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, niezależnie od tego, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała lub mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną osiągnięte z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz z tytułu własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków lub samolotów będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przedsiębiorstwo ma siedzibę.

4. Zyski z przeniesienia tytułu własności wszelkiego majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2 i 3 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentystów oraz księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21, pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienie ustępu 1 wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, może podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas danego roku podatkowego,

- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, oraz

- c) wynagrodzenie nie jest wypłacane przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu eksploatowanego przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w komunikacji międzynarodowej mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie zarządzającej spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania do wynagrodzeń lub zarobków, uposażeń i plac oraz podobnego dochodu pochodzącego z działalności wykonywanej w Umawiającym się Państwie przez artystów i sportowców, jeżeli ich występy w tym Państwie są zasadniczo finansowane z funduszy publicznych drugiego Umawiającego się Państwa, włączając wszelkie jego jednostki administracyjne oraz władze lokalne lub organy samorządowe, ani do dochodu uzyskiwanego przez organizację o charakterze nieochodowym w związku z taką działalnością, pod warunkiem że żadna część jej dochodu nie jest wypłacana lub nie jest dostępna w inny sposób dla osobistej korzyści jej właścicielom, członkom lub akcjonariuszom.

Artykuł 18

Emerytury i renty

Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 artykułu 19, emerytury oraz inne podobne świadczenia wypłacane osobie

mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu jej zatrudnienia w przeszłości będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. a) Wynagrodzenie inne niż emerytura lub renta, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę administracyjną bądź władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
b) Jednakże takie wynagrodzenie podlega opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:
 - 1) jest obywatelem tego Państwa lub
 - 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura wypłacana bezpośrednio lub z funduszy Umawiającego się Państwa lub jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej osobie fizycznej z tytułu funkcji świadczonych na rzecz tego Państwa lub jego jednostki lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu wyłącznie w tym Państwie.
b) Jednakże taka emerytura lub renta podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba ją otrzymująca posiada miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń oraz emerytur lub rent z tytułu funkcji świadczonych w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez jedno z Umawiających się Państw, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu mają również zastosowanie do wynagrodzeń oraz emerytur i rent płaconych w przypadku Polski przez Narodowy Bank Polski, Bank Handlowy SA w Warszawie i Polską Izbę Handlu Zagranicznego, a w przypadku Korei — przez Bank of Korea, Export-Import Bank of Korea, Korea Development Bank i Korea Trade Promotion Corporation.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie, kształcenie się lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu nauki lub szkolenia, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 21

Profesorowie i nauczyciele

Osoba fizyczna, która ma lub miała miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie bezpośrednio przed udaniem się do drugiego Umawiającego się Państwa i która na zaproszenie uniwersytetu, szkoły wyższej lub innej niedochodowej instytucji oświatowej uznanej przez właściwe władze tego drugiego Umawiającego się Państwa przebywa w tym drugim Umawiającym się Państwie przez okres nie przekraczający dwu lat wyłącznie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych lub w obu celach w takiej instytucji oświatowej, jest wolna od opodatkowania w tym drugim Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za takie nauczanie lub prowadzenie badań naukowych.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienie ustępu 1 nie ma zastosowania do dochodu innego niż dochód z nieruchomości, o których mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu tam położonego bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, wykorzystując położoną tam stałą placówkę, a prawo bądź majątek, z tytułu którego wypłacany jest dochód, są rzeczywiście powiązane z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji może być opodatkowany w Korei, to Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Korei. Jednakże takie potrącenie nie może przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem potrącenia, który przypada od dochodu osiąganego w Korei.

2. W przypadku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Korei, podwójnego opodatkowania będzie się unikać w sposób następujący:

Z zastrzeżeniem przepisów koreańskiego prawa podatkowego w zakresie zaliczania za podatek koreański podatku płatnego w jakimkolwiek kraju poza Koreą (nie naruszając ogólnej zasady tu wyłożonej), polski podatek (z wyłączeniem dywidendy i podatku od zysków, z których wypłacana jest

dywidenda) podlegający zapłacie na mocy prawa polskiego i niniejszej konwencji, czy to bezpośrednio, czy w drodze potrącenia z tytułu dochodu ze źródeł w Polsce, będzie zaliczany jako podatek koreański podlegający zapłacie z tytułu tego dochodu. Takie zaliczenie nie przewyższy jednak tej części podatku koreańskiego, który przypada od dochodu ze źródeł w Polsce w ramach całego dochodu podlegającego podatkowi koreańskiemu.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od tych, którym w tych samych okolicznościach są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie, bez względu na postanowienia artykułu 1, dotyczy także osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie osobistych zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny bądź zobowiązania rodzinne, które przyznaje ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9, ustępu 7 artykułu 11 lub ustępu 6 artykułu 12 niniejszej konwencji, odsetki, należności licencyjne i inne płatności dokonywane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one wypłacane na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części, bezpośrednio albo pośrednio, należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

5. Bez względu na postanowienia artykułu 2 postanowienia niniejszego artykułu stosuje się do wszelkiego rodzaju podatków.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw pociągają lub pociągną za sobą

opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie ma zastosowanie postanowienie artykułu 24 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Wniosek taki musi być przedłożony w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o działaniu pociągającym za sobą opodatkowanie niezgodne z konwencją.

2. Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, to poczyni starania, ażeby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane konwencją.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów niniejszego artykułu. Jeżeli w celu osiągnięcia porozumienia zajdzie potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, to taka wymiana może nastąpić za pośrednictwem komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje niezbędne do stosowania postanowień niniejszej konwencji lub informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków objętych niniejszą konwencją, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy konwencja, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach podatków objętych konwencją. Takie osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko dla tych celów. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu przed sądem powszechnym lub przy wydawaniu orzeczeń sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa,
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa,
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Przepisy niniejszej konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie w możliwie najkrótszym terminie. Konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia, licząc od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

2. Konwencja niniejsza będzie miała zastosowanie:

- a) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym tam miejsca zamieszkania lub siedziby w dniu 1 stycznia roku podpisania konwencji lub po tym dniu,
- b) jeżeli chodzi o inne podatki — do lat podatkowych zaczynających się w dniu 1 stycznia roku podpisania konwencji lub po tym dniu.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Konwencja niniejsza pozostaje w mocy na czas nieokreślony, lecz każde z Umawiających się Państw może w dniu 30 czerwca lub przed upływem tego dnia w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie piątego roku, poczynając od następującego po roku, w którym dokonano wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, przekazać drugiemu Umawiającemu się Państwu w drodze dyplomatycznej pisemną notyfikację o wypowiedzeniu i w takim przypadku niniejsza konwencja przestanie obowiązywać:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła — w stosunku do kwot zapłaconych lub zaliczonych osobom nie mającym w danym Umawiającym się Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu, oraz
- w odniesieniu do innych podatków — w stosunku do lat podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym bezpośrednio po roku, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez ich odnośne Rządy, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r. w językach polskim, koreańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy interpretacji tekst angielski będzie uważany za rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
Jerzy Makarczyk

W imieniu Rządu
Republiki Korei
Lee Sang Ock

PROTOKÓŁ

Przy podpisaniu Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu niżej podpisani uzgodnili, że poniższe postanowienia stanowią część integralną części konwencji.

W odniesieniu do ustępu 1 artykułu 8 zyski z eksploatacji statków używanych w rybołówstwie, do pogłębiania lub holowania będą traktowane jako dochód w rozumieniu tego ustępu.

Na dowód czego niżej podpisani podpisali niniejszy protokół, który będzie miał takie samo znaczenie i ważność, jak gdyby był włączony dosłownie do tekstu konwencji.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r. w językach polskim, koreańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
Jerzy Makarczyk

W imieniu Rządu
Republiki Korei
Lee Sang Ock

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 21 listopada 1991 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

127

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 stycznia 1992 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 28 ustęp 1 Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, pod-

pisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r., dokonana została w Warszawie dnia 22 stycznia 1992 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji.

Zgodnie z postanowieniem artykułu 28 ustęp 1 powyższej konwencji wchodzi ona w życie dnia 21 lutego 1992 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Makarczyk*

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę:

w Warszawie:

- w punkcie sprzedaży Urzędu Rady Ministrów, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1981—1991,
- w księgarni sądowej (gmach Sądów, al. Solidarności 127, tel. 20-03-71 w. 377), w księgarni Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3 przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1991;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z roku 1991:

- w punktach sprzedaży znajdujących się **w urzędach wojewódzkich** w: Białej Podlaskiej (ul. Brzeska 41), Białymstoku (ul. Mickiewicza 3/5), Bielsku-Białej (ul. Miczurina 2a), Bydgoszczy (ul. Jagiellońska 3), Kielcach (ul. IX Wieków Kielc 3), Krakowie (ul. Basztowa 22), Krośnie (ul. Bieszczadzka 1), Lesznie Wlkp. (pl. Kościuszki 4), Łodzi (ul. Piotrkowska 104), Opolu (ul. Piastowska 14), Piotrkowie Trybunalskim (ul. Sienkiewicza 16a), Płocku (ul. Kolegialna 15), Przemysłu (pl. Dominikański 3), Radomiu (ul. Żeromskiego 53), Sieradzu (pl. Wojewódzki 3), Skierniewicach (ul. Konstytucji 3 Maja 6), Suwałkach (ul. Doniewicza 10), Tarnobrzegu (ul. Mickiewicza 7) i Włocławku (ul. 3 Maja 17);
- w punktach sprzedaży znajdujących się **w sądach** w: Białymstoku (ul. Marii Curie-Skłodowskiej 1), Bielsku-Białej (ul. Cieszyńska 10), Bydgoszczy (ul. Wały Jagiellońskie 4), Bytomiu (ul. Piekarska 1), Cieszynie (ul. Garncarska 8), Częstochowie (ul. Dąbrowskiego 23/35), Elblągu (ul. Trybunalska 25), Gdyni (pl. Konstytucji 5), Gliwicach (ul. Powstańców Warszawy 23), Gorzowie Wlkp. (ul. Mieszka I 33), Jeleniej Górze (ul. Wojska Polskiego 56), Kaliszu (al. Wolności 13), Katowicach (ul. Andrzeja 16/18), Kielcach (ul. Jana Pawła II 9), Koninie (ul. Energetyka 5), Koszalinie (ul. Alfreda Lampego 34), Krakowie (ul. Przy Rondzie 7), Legnicy (ul. Złotoryjska 29), Lublinie (ul. Krakowskie Przedmieście 76), Łodzi (pl. Dąbrowskiego 5), Nowym Sączu (ul. Pijarska 3), Olsztynie (ul. Dąbrowszczaków 44), Opolu (pl. Thaelmanna 1), Ostrowie Wielkopolskim (ul. Sądowa 2), Poznaniu (ul. Młyńska 1a), Radomiu (ul. Piłsudskiego 10), Rzeszowie (pl. Sreniawitów 3), Słupsku (ul. Szarych Szeregów 13), Szczecinie (ul. Kaszubska 42), Świdnicy (pl. Grunwaldzki 14), Tarnowie (ul. Dąbrowskiego 29), Toruniu (ul. Fosa Staromiejska), Wrocławiu (ul. Sądowa 1), Zamościu (ul. Akademicka 1), Zielonej Górze (pl. Słowiański 1);
- w księgarni „Interesik” w Krakowie, ul. Krowoderskich Zuchów 2, w księgarni „Pod Wojewodą” we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1.

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1,
tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.